

«Ο Πινόκιο και ο Άγιος Βασίλης»

Ήταν Πρωτοχρονιά. Εγώ ξύπνησα απότομα. Η ώρα ήταν 6.30΄και χωρίς να το σκεφτώ έτρεξα για να δω τα δώρα μου. Τι αντίκρισα δεν μπορείς να φανταστείς!

Κανένα δώρο, ούτε κάρβουνο! Μόνο μια ξύλινη μεγάλου μεγέθους φιγούρα που μου φαινόταν γνωστή. Μετά από λίγο συνειδητοποίησα πως ήταν ο Πινόκιο, ένας από τους καλύτερους ήρωες των παραμυθιών! Αμέσως πήγα και τον αγκάλιασα και εκείνος ζωντάνεψε και είπε: « Χρειαζόμαστε βοήθεια!!».

Εγώ αμέσως προσφέρθηκα να βοηθήσω και τον ρώτησα τι είχε συμβεί. Αυτός με σκυφτό το κεφάλι μου απάντησε πως ο Άγιος Βασίλης ήταν κρατούμενος μιας τεράστιας φάλαινας στον Ατλαντικό και συγκεκριμένα στη χαμένη στο χρόνο Ατλαντίδα! Εγώ ανησύχησα, γιατί έπρεπε να ρωτήσω τους γονείς μου. Όμως όλοι είχαν εξαφανιστεί και χωρίς δεύτερη ευκαιρία δέχτηκα.

Ξαφνικά το σπίτι άρχισε να μικραίνει και μέχρι που χωρούσα κι εγώ. Όμως ο Πινόκιο είπε τρεις φορές τη λέξη «σκόνη» και γίναμε μικροί. Το σπίτι όχι μ'νο είχε μικρύνει, αλλά είχε μεταφερθεί στον υπέροχο Ατλαντικό Ωκεανό. Εκεί συναντήσαμε τον Τρίτωνα και μας έδωσε ουρά! Εμείς βουτήξαμε και αρχίσαμε να πλατσουρίζουμε χαρωπά. Θυμηθήκαμε όμως τη λύπη των παιδιών που δεν θα έπαιρναν δώρα και συγκεντρωθήκαμε πιο πολύ από πριν.

Μετά από αρκετή ώρα βρήκαμε την φάλαινα και βγάλαμε στην επιφάνεια την χαμένη Ατλαντίδα. Στη συνέχεια βοηθήσαμε τον Άγιο Βασίλη.

Μετά από πολύ ώρα γύρισα σπίτι μου και κάθισα στον καναπέ. Μια φωνή όμως άκουστηκε: « Σταυρούλα, εισαι πολύ ζεστή, τι ήθελες και έπαιξες χωρίς μπουφάν;»

Σταυρούλα

